

KAINA:

Metams 5 r., pusmečiui 2 r.
60 k., 3 mėnesiams 1 r. 30
kap., 1 mėnesiui 45 k.

UŽSIENIUOSE:

metams 9 rb.; 9 mėnesiams
6 rb. 80 k., 6 mėnesiams
(pusmečiui) 4 rb. 60 k.; 3
mėnesiams 2 rb. 35 k.; 1
mėnesiui 80 kap.

SKELBIMAI:

Petito eilė (4 skiltys) prieš
tekstą 60 k., po teksto 30 k.

Lietuvių Balsas

Darbo ieškantiems: eilė
10 k.—Giminių ieškantiems:
eilė po teksto 10 k.

REDAKCIJOS

ir ADMINISTRACIJOS adre-
sas: Petrapilis, Sapnų g-lė.
n. 9. b. 9. Telef. 286-46.

REDAKCIJA visais reika-
lais priima kasdien, be se-
kmadienių, nuo 12 v. diena
ligi 4 val. vakaro.

Skyrium numeris
5 kap.

Metai II.

Petrapilis. Liepos 24 d. 1916 m.

№ 55 (84).

Voroneže „Saulės“ kursai.

Stojamieji „Saulės“ kursų egzaminai prasidės rugpjūčio 10 d. Stojant į kursą reikia mokėti tiek, kiek moka baigusieji dviklasę liaudies mokyklą.

Daugiau žinių bei kursų programų galima gauti—
Voroneže Lietuvių Komiteto (Malo Dvoriarskaja 21).

Važiuojant egzaminų laikyti, reikia pasiimti, koki
yra, dokumentai ir iš vietos Lietuvių Draugijos n. d. k.
š. arba iš įgaliotinio elgimosi paliudymas.

Kursų priveizdėtojas

J. Vokietaitis,
1605-4

M. Yčo vyrų gimnazija Voroneže.

Stojamieji egzaminai prasidės rugpjūčio 10 dieną.
Prašymai direktoriaus vardu, drauge su dokumentais, rei-
kia paduoti pačiam direktoriui lyg rugpjūčio 9 dienos.

Galima siųsti ir paštu.

Vietų laukiama tikslai prirengiamoje, I, V, VI, VII, ir
VIII klasėje.

1689-2

„Lietuvių Balso“ skaitytojams.

Kieno prenumerata baigiasi
rugpjūčio 1 d., prašome pa-
siskubinti užsisakyti toles-
niam laikui, kad nešusitru-
kdytų laikraščio siuntinėjimas

Nuo rugpjūčio 1 d. ligi metų galo

„Lietuvių Balso“ kaina

Rusijoje: 2 rub. 15 kap.

Užsieniuose 3 rub. 80 kap.

Visuose miestuose ir miesteliuo-
se, kur tik yra lietuvių, reikalingi
„LIETUVIŲ BALSUI“ platintojai —
(prieneruatai, skelbimams priimti
ir atskiriems № № pardavinėti).

Už patarpininkavimą mokama nuo-
šimčiai.

Adresas: ПЕТРОГРАДЪ, Саперный
пер. 9-9, „LIETUVIŲ BALSUI“ Admi-
stracija.

„Lietuvių Balsas“ galima gauti
prie bažnyčių:

Petrapilyje šv. Kotrynos,
Maskvoje šv. Petro ir Povilo
ir Voroneže.

Petrapilis, liepos 24 d.

Dabar jau yra susidėjusi nuomo-
nė, kad per praėjusią žiemą tremti-
nių gyvenimas, jų keliavimui ir klai-
džiojimui iš vietos į vietą šiek tiek
paliovus, bus didumą nusistovėjęs;
iš tolo žiūrint, rodos, kad žmonėms
aprimus ar vienoje ar kitoje pusėje,
jų gyvenimas bus susitvarkęs ir di-
dysis vargas išnykęs. Taip ir tikrai,
maž daug, yra. Toks bėgimas jau
senai pasibaigė, ilgos kelionės kam
prekių traukiniais, kam arkliais šal-
tyje, lietuje jau žmonių nebekankina.
Apsistoje vietose „pabėgėliai“ — kas
gavo darbo ir pats iš savęs išgyve-
na, kas rado šokią tokią prieglaudą
ir globą įvairiuose komitetuose.

Taip atrodo iš tolo, iš paviršiaus
žiūrint. Bet įsižiūrėjus arčiau ir ge-
riau pamačius mūsų tremtinių gyve-
nimą, pastebi, kad vargo — ir didelio
vargo — mūsų žmonėms, neteku-
siems tėvynės, netrūksta ir dabar.

Ir tikrai — tremtinių gyvenimo są-
lygos sunkios. Kas turi gerą sveika-
tą, ypač kas moka kokio amato,
tiems ne taip sunku: jiems lengva
gauti nuolatinio ir gerai mokamo
darbo ir lengva tas darbas išlaikyti.
Gi kas nemoka jokio amato, kam
silpna sveikata, tam sunku rasti nuo-
latinio gero uždarbio arba stačiai
negalima. Šios rūšies žmonėms per-
vis sunkesnė ištrėmimo našta.

Vyriausybė matyti, yra linkusi
kas kartą vis daugiau mažinti pa-
bėgėliams pašalpą iš išdo lėšų; ma-
tyti, norima nuimti valstybei tremti-
nių maitinimo našta arba bent iki
minimumo ją sumažinti. Todel vy-
riausybės įstaigos — tiek gubernijų
tarybos, tiek tam tikroji tremtinių
šelpimo taryba — stengiasi vis dau-

giau mažinti tautinių ir visuomenės
organizacijų sąmatas. Vienam žmogui
maistui nustatyta norma 20 kap. per
dieną, iš kurių per mėnesį susideda
taip vadinamasis pajokas — 6 rub.
mėnesiui vienam žmogui. Tai mai-
stui. Butui, avalinei ir apdarui iš vi-
so per mėnesį skiriama tik 2 rub.
Prie dabartinės visų daiktų brangy-
bės tokia pašalpa jokių būdu nega-
lima nei valgio užtenkamo turėti,
nei buto, nei avalinės, nei apdaro
įsitaisyti. Be to, nors ir labai menka
tai pašalpa, bet ir ta pati dar visaip
yra siaurinama: jos negali gauti visi
sveikieji suaugusieji, kurie gali dar-
bą dirbti. Gali ja naudotis tik vai-
kai lig paskirtų metų, seniai, ligonys
ir moters su mažais vaikais. Ir to
dar negana. Yra vietų kur gubernato-
riai, būdami gubernijų tarybų pir-
mininkais, dar visaip varžo „pajoko“
gavimą. Sakysim, kai kur jei vyras,
šeimynos galva, gavo darbo, tai jau
jo visa šeimyna nebegauna jokios
pašalpos. Jei kurio didelė šeimyna,
tai dažnai darbininkas negali jos iš-
maitinti, nes dabar visiems žinoma,
kaip darbdaviai visais būdais sten-
gias naudoti nepatyrusių pabėgėlių
tremtinių, nežinančių darbo sąlygų ir
nemokančių apsiginti. Dažnai vėl bu-
na, kad daugelis gauna darbą ne
nuolatinį, bet padienini: praeis ke-
lios dienos — jau jis darbo nei už-
darbio nebeturi. Kas tada daryti
žmogui: žiūrėti — neturi darbo, nei
uždarbio, bet esi darbininkas ir svei-
kas, tai nebegauni nei pats, nei tavo
šeimyna ir anos menkos pašalpos.
Tokios sunkios sąlygos dažnai ver-
čia žmones apsimesti negalinčiais, o
ir sveiką įvaro į negalę.

Tiesa, dabar darbininkų visur
trūksta, tad daugumas sveikų žmo-
nių yra gavę darbo, turi gero uždar-
bio ir gyvena neblogo. Tie nėra
reikalingi pašalpos, jie ne nesirodo
šelpiamuosiuose komitetuose. Bet tie,
kurie gyvena komitetų bendrabučiuo-
se ir miestų barakuose — silpna-
sveikatai, moters, seniai — skursta
ir kenčia didelį vargą: gyvena su-
kimšti po daug angštuose butuose,
neturi drabužių (nei viršutinio, nei
skalbinių), nei avalinės, vaikščioja
dažnai nuskarę, basi. Darbininkams,
maža teuzdirbantiems, dar sunkiau.
Jie gyvena savo samdytuose butuo-
se. Neturėdami kuo pasisamdyti ge-
ro buto, jie gyvena pačiose nešva-
riosiose vietose, pačiuose bloguo-
siuose namuose, kartais stačiai lin-

dynėse, ir dar daugiau susikimšę,
negu bendrabučių gyventojai.

Komitetai, kuriuose susitelkę dar-
buojasi kiek galėdami ir senieji gy-
ventojai, ir tremtiniai pabėgėliai, ru-
pinasi mažinti ir lengvinti tremtinių
tautiečių vargą, bet neturėdami už-
tenkamai lėšų, nes vyriausybė, kaip
sakėme, jas mažina, o privatiniai taip
pat nėra, komitetai teisingai patenkinti
tik didumą tremtinių reikalų, kiek jų
yra.

Vyriausybė, kiek duoda lėšų, duo-
da jų tik aiškiai nurodytiems tikslams
ir tik tam tikrais aiškiais pažymėjais
atsitikimais. Kas į vyriausybės nusta-
tytą schemą neįeina, tam nėra pa-
šalpos iš vyriausybės skiriamų lėšų.
O juk pabėgėlio tremtinio gyvenim-
as ir jo reikalai toli gražu negali
įtilpti į vyriausybės nustatytąją
schemą.

Tad kad ir yra mūsų tremtiniai
šelpiami valstybės lėšomis, bet ta
pašalpa yra labai neužtenkama; tad
reikalingos yra lėšos privatinės, ku-
rios nepareina taip labai nuo vy-
riausybės kontrolės, kuriomis komi-
tetai liuosiau, nevaržomai galėtų tei-
kti taip reikalingos pagalbos nete-
kusiems tėvynės tautiečiams. Todel
negalima pasakyti ir savęs raminti:
valstybė, girdi, šelpia pabėgėlius,
tai mūsų aukų nebereikia. Ne, reikia
ir labai reikia, ypač reikia drabužių
ir avalinės, taip pat skalbinių. Rei-
kia, kad ir Amerikos lietuviai tai
atsimintų. Tiesa, jų pašalpa pirmų
pirmiausia reikalinga vokiečių užim-
tajai Lietuvai, nes ji ne iš kur jos
negauna, bet reikia taip pat neuž-
miršti ir tremtinių tautiečių, kurių
vargas yra didis.

Iš Lietuvos.

—?—

MOKYKLOS.

„Ryto“ draugijos gimnazijos kurso
pamokos Vilniuje. Didžiama karo me-
tu Vilniui subėgusių moksleivių lie-
tuvų prieš pat vokiečiams Vilniui
įeinant išvažiavo Rusuosna, Vorone-
žo miestą, kur jiems įsteigta dvi
tam tikri gimnazijai, vaikinams ir mer-
ginoms. Vilniuje beliko, palyginti,
nedaug mokinių, ypač tų, kurių tė-
vai čia pat gyvena. Taigi vokiečiams

visą Lietuvą užėmus, prireikė mums vidurinių mokyklų. Jos steigiamos Šiauliuose, Kaune, Telšiuose ir t. t. ir visupirma Lietuvos sostinėje—Vilniuje (Lietuvių gimnazijos kurso pamokos).

Vilniaus gimnazijos Pamokosna egzaminai prasidėjo spalio 12 (rugsejo 29) d. (1915 m.), o mokslas spalio 18 (5) d. Šiuo tarpu įsteigta 5 klasės (rengiamoji I, II, III ir IV) — Didžiosios Pogulenkos ir Kaukazo g. kertėje, buvusioje Grečianinovienės gimnazijoje. Tame pačiame būste prisiglaudė Mokytojų (Pedagogijos) kursai.

Mokoma tikybos (kun. Mečislovas Reinyš), lietuvių (Kleopa Briūnaitė-Sernienė rengiamoji, o Povilas Gaidelionis I—IV kl.), rusų (stud. Antanas Gylis), vokiečių (Agnietė Šlengenkvaitė), prancūzų (stud. Pranas Jucaitis), lotynų (stud. Kazys Kepalas) ir graikų kalbos (Antanas Smetona), matematikos (Kl. Briūnaitė-Sernienė rengiamoji, I ir II, o stud. Matas Bagdonas III ir IV klas.), gamtos (agronomas Aleksandras Stulginskis), geografijos (stud. Pijus Grojauskas), istorijos (III klas. Lietuvos, Mykolas Biržiška ir IV-je — Senovės — Jokūbas Šernas), lietuvių literatūros (IV kl. Myk. Biržiška), paišymo ir dailaraščio (dailin. Antanas Žmuidzinavičius), dainavimo (kompozit. Juozas Naujalis).

Pamokų vedėju yra istorijos ir literatūros mokytojas Myk. Biržiška, klasių auklėtojai: ruošiam. — Kl. Sernienė, I — A. Gylis, II — Pr. Jucaitis, III — P. Grajauskas ir IV — M. Bagdonas. Šiaip jau mokymo dalykus prižiūri visų Mokytojų Taryba, kuri renkasi kas 1—2 savaitės.

Mokslas einamas gimtąja (lietuvių mokinių kalba, kaip tat įsakytą vokiečių valdžios, berniukams ir mergaitėms bendrai ^{1/3} mokinių — mergaitės). Nuo II-sios klasės pradėjus,

mokslas eina dviem šakom — klasiene (senovės kalbų) ir neklasine (prancūzų kalba); klasininkai turi teisę mokyti ir prancūzų kalbos.

Mokslas prasideda 8 val. 15 min. rytą vokiečių laiku ir tęsiasi nuo 4 lig 6 val. (rengiam. 4, I-je 5, II-je 5—6, III ir IV po 6 val.) — paskutinė pamoka baigiasi 2 val. 30 min.; be to, dainavimui du kartu savaitėje skiriamas vakarinė valanda (nuo 5 v.). Pamokų protarpiai tęsiasi nuo 15 lig 45 min.; didžiojo protarpio laiku (45 min.) klasės vėdinamos, o mokiniai salėje gauna išgerti po stiklinę arbatos.

Nors mokytojai daugiausia dar nėra buvę pirmiau mokytojais, o mokiniai iš įvairių Lietuvos kampų (daug. iš Vilniaus miesto ir gubernijos) ir visokių mokyklų susirinkę, mokslas šioje dideliais vargais bei aukomis įsteigtoje mokykloje eina tvarkingai ir ramiai.

Lietuvių bugalterijos kursai Vilniuje. Kursų tikslas rengti raštininkų bugalterių lietuvių prekybos pramonės įstaigoms bei kooperatyvoms.

Kursuose mokoma — bugalterijos, elementarinės ir komercijos aritmetikos, korespondencijos ir kalbų — lietuvių, rusų ir vokiečių; be to dalykų, jei užteks laiko ir rasis norinčių, kursininkams galės būti patiekta tam tikras kooperacijos pažinimo kursas.

Mokslas tęsis ne ilgiau kaip 5 mėnesius. Užsiėmimai vakarais nuo 5 lig 8—9 val. Mokslo mokestis 50 rub.

I kursą priimami abiejų lyčių mokiniai, ne jaunesni kaip 14 metų, kurie išlaikys egzaminus iš aritmetikos, geografijos, istorijos ir rusų kalbos, maždaug dviklasį pradedamųjų mokyklų programa, ir iš lietuvių kalbos. Stojantieji privalo turėti rekomendaciją iš žinomų kursų steigėjams žmonių.

Daraktorių [elementar. mokytojų] kursai Vilniuje. Kursai įsteigti praėjusiais metais spalio 10 d. I kursą priimami baigusieji dviklases mokyklas arba tolygiai prasilavinę vaikinai ir merginos, ne jaunesni kaip 17 metų. Kursuose mokoma: tikybos, lietuvių kalbos, aritmetikos, lietuvių istorijos, geografijos, metodikos, gamtos ir ūkio mokslo, gigijenos, dailaraščio, piešimo ir dainavimo. Pirmasis greitas daraktorių išleidimas buvo lapkričio 30 d. Gavo liudymus 15 žmonių, kuriems tuojau ir buvo suteiktos mokytojų vietos.

Dabar Vilniuje yra 11 mokyklų. Jose moko arti 40 mokytojų. Vilniaus gub. sodžiuose vietomis, kur vietiniai kunigai lietuviai ir veiklus, daug įsteigta liaudies mokyklų. Šiuo darbu įsižymėjo Merkinės ir Trakų dekanijų kunigai. Čia yra parapijų, kuriose apie 20 mokyklų įsteigta. Labiau apsnūdę Giedraičių dekanijoje. Lydos apskr. kunigai lietuviai turi daug vargo su lenkais ir lenkiška palicija, kuri įvairiais būdais varžo veikėjus kunigus lietuvius. Kalesnikuose kunigai senai suimti. Kalesnikuose labai gudriai veikia buvęs pirmiau social-demokratas dvarininkas, dabar vietos milicijos viršininkas. Jisai labiausiai užsiima lenkiškų mokyklų steigimu tarp lietuvių. Veiklus Eišiškių kamendorius kun. Mališauskis, kurs čia stengėsi įsteigti lietuviškų mokyklų, turėjo išsikelti. Žodžiu vargas.

Kauno gub. vietomis labai daug įsteigta mokyklų. Suvalkų gub. labai kliudo lenkai poznaniečiai, vietinė palicija, steigti mokyklas. Bet ten lietuviai smarkiai kovoja su jais. Ir čia įsteigta daug mokyklų.

Vilniaus lenkai įsteigę Vilniuje daugybę lenkiškų mokyklų, be to, steigia ir sodžiuose tarp lietuvių. Tik jiems nepavyko Trakų apskrity-

je, kame lietuviai labiau susipratę ir susiorganizavę.

„Vilniaus Aidas“.

Apie susižinojimą su Lietuva.

Laiškų siuntimas į užimtas vietas ne dėl mūsų kaltės sustojo, bet mes siunčiam paklausimus per Ispanų Pasiuntinybę apie sveikatą, materijalinį padėjimą, trobų stovį ir t. t. likusiųjų žmonių Lietuvoje. Minėtuose paklausimuose taip pat pranešam trumpas siunčiamas mums žinias. Tokios paklausimus dabar siuntinės ir specialinis skyrius prie Didž. Kunig. Tatjanos Komiteto. Jeigu kas norėtų pasiųsti paklausimų per mus apie savuosius Lietuvoje, turi atsiųsti tikrą adresą, apie ką klausiama, ir už 20 kap. markę sugrąžinti gautam atsakymui iš Ispanų Pasiuntinybės. Bet pirmiau, negu mums siųsti paklausimus, reikėtų paklausti Centr. Komiteto Petrapilyje (Baskov 29) kur registruojami lietuviai, palikę savo tėviškę, ar nėra ieškomo žmogaus tarp pabėgėlių. Iš Ispanų Pasiuntinybės dažnai gaunama atsakymas: — nurodytoje vietoje tas žmogus nesurastas. Paklausimai reikia siųsti šiuo adresu: Comitete Suėdois-Lithuanien. Box 397. Stockholm, Швеция.

Centr. Komiteto Igaliotinis

Jonas Aukštuolis.

Belaisvių laiškai.

„Lituanijos“ (Lietuvos) Komitetas Šveicaruose, kuris rūpinasi belaisviais lietuviais, gauna iš jų įvairių laiškų. Tuos laiškus spausdinsime „Lietuvių Balse“.

Putinas.

Kunigaikštis Žvainys.

Poėma.

(Žiūr. „Liet. Balso“ № 51).

I.

Ar tau linksma, ar tau skauda,
Ar nuliūdus siela rauda, —
Tai giružė tuoj supras.
Plauks dainutė iš krutinės.
Antrins miško sutartinės,
Teiks mintis ramias, tyras.

Ir prabilo girių plotas.
Garsas aidą atkartotas
Plinta, kyla savaime.
Rodos miškas sulingavo,
Kai berneliai uždainavo
Į karužį jodami:

Bėrus žirgus pabalnoję,
Per miškų gelmes,
Ten, kur laimės mus vilioja
Jojam, broliai, mes.
O namie sesutė,
Ir sena motutė,
Ir mergelė-lelijėlė,
Kai skausmai dūmas sukėlė
Verkia mus kasdien,
Verkia mus kasdien.

Liaukit, sese ir motute,
Jauna mergužėl!
Žiemą šaltąją pajutę,
Mes sugrįšim vėl.
Motę nuraminsim,
Sesę padabinsim.
Šilko skarą seserėlei,
Aukso žiedą merguželei, —
Meilės žodelius,
Meilės žodelius.

Neški, žirge juodbėrasis
Į svečias šalis.

Gal tenai ir mano rasis
Paskirta dalis.

Jeigu virsiu lušiu,
Tarp audringų mūšių,
Tai abu draugė keliausim,
Per girias, per kalnus mausim
I dausų šalis,
I dausų šalis.

Baigė jau berneliai dainą.

Jau tik aidas plinta, eina
Vis tolyn, tolyn giria.
Pagalios ir paskutinę
Lengvos srovės nuplukdinė
Tildė mišką vakare.

Tyliai joja bernuželiai.
Jau drėgni nakties šešėliai
Šlenka raitais pamaži.
Tyli miškas begalinis
Ir naktis šilta, graži.

Susimąstęs vadas joja.
Siaudžia mintys išbujoję,
Kelias, painioja jausmus.
Bėras žirgas koja kasa,
Kelias pajėga, drąsa, —
Jis gi rimtas ir rūstus.

Ką dvasia slapčia gamina,
Kokios dūmos jį kankina, —
Kas supratęs tai atspės?
Ar vargai šalies gimtosios,
Ar paveikslas mylimosios,
Ar svaichiojimai garbės?

Niekas vado klausit nedrįsta,
Niekas jo sielos nepažįsta,
Niekam jis napašakys.
Pats savyj užsirakinęs,
Pats širdužę nuraminęs
Sunkią dūmą išblaškys.

Bet galingos audrios mintys
Kai jaunojo galvoj ims pintis
Ir įsups širdies geismus,
Vai, negreit nurims krutinė,
Nei svajonė paskutinė,
Nei troškimas neramus.

Štai sužvengė juodbėrasis.
Suskambė kartu juodasis

Miškas tukstančiais garsų.
Mintys, dūmos susivėję;
Vadas galvą tad pakėlė, —
Taip visur nyku, tamsu.

Žiūri — priešais kas ten mirga.
Pajojėjęs stabdo žirgą. —
Prieš akis erdvi lanka.
Platus medžiai viens prie kito
Vainiku aplink apspito.
Pina šaką su šaka.

O viršų dangaus mėlynė
Su žvaigždynais išsipyne.
Plauko mėnuo viduryj.
I sietyną įsikėlė,
Šupa deivės naktužėlė
Spindančių žvaigždžių būryj.

Žiūri vadas — ir užbūrė
Jį tyli grožybių jurė.
Leidžia žirgą ant lankos,
Liepia sargus pastatyti,
Guolį po medžiu taisyti; —
Čia mat atilsio ieškos.

Miega vyrai raituželiai,
Išis žirgai juodbėreliai,
Tyli mieganti gamta.
Vien Žvainys dar neužmigo.
Akys į žvaigždes įsmigo,
Žavi jį naktis slapta.

Žiūri, kaip viršų sukrutę
Lapai užslepia žvaigždutę,
Kaip juos varsto spindulėliai,
Kaip rasas nuo lapų braukia,
Kaip skliautu mėnulis plaukia
Tarp žvaigždžių pats tyliai.

Žiūri — mato mergužėlę
Iš žvaigždynų atsikėlę.
Plaukia mėnesio šviesa
Vis artyn, artyn prie jojo...
Rankytė grakščiai pamojo, —
Žaidžia krioštolos rasa.

„Ar-gi tu čia, mylimoji?
Ar mane taip meiliai moji?
Mergužėlė, ar mane?“
— „Sen, berneli, ranką duoki,
Pabučiuoki, pamyluoki
Maloniam sapnų sapne.“ —

Greit jo veidą palytėjo
Ir skraidyt aplink pradėjo,
Vos tik žemę siekdama.
Byra rasos deimantinės,
Leidžias kasos ant krutinės;
Skrieja oro nešama.

Ir užkūrė geismą, jėgą.
Šokęs prie meilužės bėga,
Stveria mylimą glėbin.
Ta išspruko, apsisuko,
Vien juokai linksni papluko, —
Žiu, — ir vėl toliau vadin.

Nuo pečių skara nukrito,
Akys geiduliui nušvito,
Rausta, rožinas veidai.
Gašo skaros viršutinės
Skirias, skirias ant krutinės,
Tartum debesio kraštai...

— „Sen, berneli, ranką duoki,
Paspuoki, pamyluoki —
Juk myleti ketinai.“ —
„Nors juokais mane vilioji,
Neištruksi mylimoji!
Busi mano amžinai.“

Vėl tat šokęs paskui jają,
Užsimiršęs gena, vėja.
Štai jau, rodos, nepaleis.
Štipriai kaklą apkabina...
Žiūri — ji toliau vadina,
Žaidžia aukso spinduliais.

Dar toliau — štai kyla vėjas.
Medžiunos šmėklos sukinėjas,
Verkia vėsulos: — aurė,
Ten migla takus užklojė,
Galgis krūmuose kvatojas.
Gaudžia draskoma giria.

Lekia jiedu priešais vėją,
Mato, miškas jau retėja.
Štai ir kraštas netoli.
O tenai vandens mėlynė —
Dunkso jurė begalinė
Paslaptina ir tyli.

(Bus toliau).

1. *Kazimieras Barakauskas* iš Lan-
ban'o 15—V—16 rašo: „Iš Jūsų lai-
ško, rašyto Jačioniui, aš pastebėjau,
kad jums idomu mūsų mokykla. Ją
lanko į 100 mokinių. Gaila tik, kad
Tilžeje nėra prieinamų vadovėlių.
Gal pas jus rastųsi kokių 40 abėcė-
lių? — Ar negalėtų Komitetas pa-
skirti man su Jačioniu kaip mokyto-
jam bent mažą auką — siuntiniais?“

2. *Jonas Žerka* iš Quedlinburg'o
Komp. 7 Baracke 38 B. Germany
6—VI—17 rašo: „Gerbiamasai Pir-
mininke! Nuo rugpjūčio mėnesio 1915
metų aš neturiu jokių žinių nuo savo
moteries ir giminių. Vieta, kur jie
gyvena, yra ties pat mūsų siena,
tad nežinau, kur jie yra. Aš kreip-
iausi į pabėgėlių biurą, iš ten irgi
nieko nesužinojau. Del to prašau
Jūsų padėti ieškoti; dar nuolankiai
prašau, išsiųskite man siuntinį. Aš
dabar esu ligoninėje. Moteris ir gi-
minių adresas: Vilniaus gubernija,
Lydos miestas, augštoji pradedamoji
mokykla, Pilies (Zamkova) gatvė,
Rozalija (Antano duktė) Žerkienė.“

3. *Jonas Raigalas* (Gefangenen —
Lager Doeberitz Deutschland): „Ger-
biamasis Lietuvių Komiteto Pirmin-
inke! Širdingai prašau sužinoti apie
mano moteris Karalinos likimą.
Kauno gub., Panevėžio apskrities,
Gulbinų valsčiaus, Gegausų kaimo.“
(Laiškas gautas 22—VI—16).

4. *Kazimieras Mikta* iš Doeberitz
(Vokioje) rašo: „Aš Kazimieras Mi-
kta, 16 pulko, esu iš Kauno gub.,
Tytavėnų miestelio; gavau nuo Jūsų
laišką. Širdingai dėkoju už Jūsų ru-
pestį. Jums daugelis lietuvių išsiun-
tė laiškus, reikalaudami Jūsų pagal-
bos. Taip pat ir aš prašau paieškoti
mano sesers Mortos Miktaitytės adre-
so, gyvenančios Amerikoje“. (Lai-
škas gautas š. m. birželio 22 d.).

5. *Juozas Stanislovaitis* iš Altdam-
m'o 12 komp. 1916 m. gegužės 24
d. rašo: „Jūsų Malonybe! Drįstu kreip-
ties į Jus su prašymu ir tikiuosi,
kad neatsisakysite. Aš Juozas Sta-
nislovaitis, Suvalkų gub., Marijam-
polės apskrities, Panemunės valsčiaus,
Piliūnų kaimo, nuo karo pradžios
esu nelaisvėje; iš namų jokios pagal-
bos negaunu, nes tėviškė užimta. 3
mano pusbroliai yra Amerikoje: Ba-
nifacas ir Jonas Stanevičiai ir gim-
naitis Simanas Kalėda; dėdė Anta-
nas Rukas. Taigi prašau paieškoti
per lietuvių laikraščius“.

6. *Antanas Barbulis* iš Doeberit-
z'o (Vokioje) rašo: „Gerbiamasis Re-
daktoriau! Prašau Jūsų malonybės
paieškoti Elenos Barbulytės, gyve-
nančios Amerikoje, nes noriu suži-
noti jos likimą. Aš esu Antanas Bar-
bulis, Kauno gub., Vilmergės ap-
skrities, Parkalių kaimo, 20 pulko“.

mis sąlygomis, galima tiksliai spręsti,
kokios ūkio šakos bus tinkamesnės,
parankesnės, pradedant naują gyve-
nimą, sugrįžus tėvynėn. Be to, dar
lektoriams turi būti žinomas net klau-
sytojų būdas, psichologija ir kultūri-
niai uždaviniai.

Geistina būtų buvę, kad tokį svar-
bų darbą būtų atlikę Lietuvos gy-
ventojai agronomai. Bet teko girdėti,
kad komitetas nesuradęs lietuvių ag-
ronomų ir, bijodamas praleisti va-
sarą, kreipėsi į rusus specialistus.
Iš tokio padėjimo išėjimas, žinoma,
vienas. Bet kuo paaiškinti tokį faktą?
Mes, žemiaus pasirašiusieji, net po
dusyk kreipėmės, kaip pavieniui,
taip ir kolektyviai, į Centralinį Ko-
mitetą, ieškodami darbo dviems mė-
nesiams, pabaigus mokyklą. I. Juo-
dinis kreipėsi atviru laišku ir į patį
Kostromos Komitetą, remdamasis jo
skelbimu laikraščiuose. Bet kaip Cen-
tralinis, taip ir Kostromos Komite-
tas neatsakė nieko. Toksai mūsų klau-
symų nutylėjimas mums nesupranta-
mas.

Tuo tarpu mes, negavę iš komi-
teto vietų, esame priversti darbuo-
ties ne savo tautiečių, bet svetimtau-
čių naudai.

Agronomai P. Variakojis.
St. Jokūbauskis.
I. Juodinis.
P. Kregždė.
K. Ingelevičius.

Korespondencijos.

VORONEŽAS.

Yčio gimnaziją baigė 46 mokiniai.
Iš jų 23 lietuviai: J. Avižienis, K.
Avižienis, M. Baktys, K. Barniškis,
J. Bičiūnas, A. Bridžius (su sidabro
med.), P. Cerkelionas, S. Gruodis
(aukso med.), J. Gutauskas, Č. Kai-
riūkštys (sidabro m.), J. Kairiūkštis
(sidabro m.), V. Karosas, V. Kava-
liauskas, A. Kmieliauskas, Kl. Lazau-
skas, A. Matšiokas, D. Mitsuta, J.
Pukelevičius (sidabro m.), Z. Rudai-
tis V. Serbenta, P. Stankus, Pr. Stan-
kus ir J. Vileišis. Žydų baigė 13,
lenkų — 5, rusų — 4 ir vokiečių — 1.

Lietuvių dar mokosi vietos reali-
nėje mokykloje, komercijos moky-
kloje ir keturiaklasėje. Realinės ir
komercijos mokyklos lietuvių ne-
baigė ne vienas. Baigusieji keturia-
klases mokyklas vieni rengiasi gim-
nazijos 5 klasėn, kiti technikos mo-
kyklosna. Baigusieji Yčio gimnaziją
dauguma stoja medicinos fakultetan.
Teks daugumai baigusiujų susitelkti
Charkovo universitetan.

Moksleiviai.

Zinios.

PETRAPILIS.

Vidaus reikalų ministerija paskel-
bė laikraščiuose išleidusi pabėgėlių
organizacijoms jau apie 300 milijonų
rublių. Kadangi per Centro Komitetą
lietuvių organizacijoms teko: iš Ta-
tjanos Komiteto 1.333.824 r. ir iš
tam tikrosios pabėgėlių Tarybos
3.538.007 r. — viso labo, liepos 1 d.
balansu 4.872.000 r., tai yra 1, 6%
visos sumos. Tuo tarpu lietuvių pa-
bėgėlių į pirmą vasario dieną Cen-
tro Komit. globė 114.000 ir spėjama,
kad viso labo jų bus nemažiau kaip
200.000, tai jie sudaro 6,6% viso pa-
bėgėlių valdžios paskelbto skaičiaus
(3 milijonai). Taigi lietuviui visai
teisingai gali jausties nuskausti ta
proporcionale nelygybe.

Višni Voločok (Tverės gub.) Čia
esą apie 100 šeimynų lietuvių pabė-
gėlių, daugiausia moterų su vaikais,
kurių vyrai paimti kariuomenėn, o
jos visai neaprupintos. Centras pa-
vedė jas Tverės skyriui.

Vladimiras gub. Čia Centro įga-
liotiniui visai gubernijai paskirtas
kun. Juozas Grajauskis, nes darba-
vimasis kun. Paukštos Vladimire ir
kun. Skirgailos Ivanovo-Vozniesien-
skio pripažinta neužtenkamu, o p.
Renigeris iš Grochovco iškeltas val.
atgal Vileikon.

Pabėgėlių šelpimui iki šiam lai-
kui išleista apie 300 mil. rublių, bet
nė viena organizacija dar nėra pri-
stačiusi tam tikrą apyskaitą. Todel
vyriausybė yra pasiryžusi pati ar-
čiau susipažinti su organizacijų vei-
kimu ir, kaip praneša laikraščiai,
mano paskirti tam tikrą reviziją, ši-
tą darbą žada pavesti išsikėlusiams
iš užimtųjų vietų gubernatoriams.

IVAIRIOS.

Belaisvių universitetas. Vienas
prancūzų belaisvis Meschede sumanė
įsteigti universitetą, kur galėtų pasi-
mokyti suimtieji nelaisvėn jo drau-
gai. Vokiečių kariuomenės vyresny-
bei leidus, tas universitetas jau ati-
darytas. Belaisviai, baigusieji augštuo-
sius mokslus, aiškina visokių dalykų
savo mažiau išsilavinusiems nelai-
mės draugams. Viso labo skaitoma
35 kursai, išskyrus kursą nemokan-
tiems skaityti nei rašyti. Reikalingą-
sias knygas leido persiųzdinti iš
Prancūzijos.

Bobruiske ištiko gaisras ir sudegė
visi Tatjanos Komiteto skyriaus do-
kumentai. Tas skyrius buvo pradžio-
je Komiteto veikimo vienas iš svar-
biausiųjų, nes pirmą daugiausia pa-
bėgėlių keliavo per Bobruiską ir ne
vienas šimtas tukstančių rublių, ku-
rių ne visi peteisinamieji dokumen-
tai buvo iki šiol pristatyti į Centrą,
perėjo per skyriaus rankas.

Paskutiniu metu vidaus reikalų mi-
nisterijos pranešimu į tarnybos vietas,
paliuosuojamas nuo tarnavimo ka-
reivijos, gali būti skiriami: 1) apsau-
gininkai (ratnikai) tų metų, kurie iki
šiam laikui dar nebuvo šaukiami; 2)
visi, galutinai paliuosuoti per buvu-
sias anksčiau mobilizacijas ir šau-
kimus; 3) ir visi kiti, kurie, jau da-
bar užima kitokias vietas, irgi pa-
liuosuojamas nuo kareiviavimo.

Sumai Charkovo gub. Lietuvių
pabėgėlių padėjimas čia sunkus. Lie-
tuvų organizacijos jokios nėra ir
mūsų pabėgėliais rūpinasi čia
lenkų komitetas, žinoma, juos ir len-
kindamas.

Orenburgas. Nors čia ir buvo Cen-
tro organizacija, bet, del jos nevei-
klumo, lietuvių pabėgėlius šelpdavo
lenkai, žinoma, mažiau jais rūpi-
damies negu savaisiais. Del pabėgė-
lių skundų Centro išsiųstas Orenbur-
gan tam tikras įgaliotinis — kun. Juo-
zas Bakučionis, Maskvos Komiteto
kasininkas.

Nižnis Novgorodas. Čia veikia di-
delis Centro skyrius. Iki šiam laikui
suregistruota jau 3600 pabėgėlių, bet
daug vietų, net palei patį N. N. yra
dar neaplinkyti ir daugelis pabėgė-
lių dar kenčia vargą. Prie Komiteto
darbuojasi darbo biuras, bet pasku-
tiniu laiku jo veikimas labai suma-
žėjo. Žmonės, kurie kreipiasi komi-
tetan, skundžiasi nerandant užuo-
jautos ir nevisuomet gauną patari-
mų. Labai nemalonų įspūdį daro
taip pat įsigalėjęs įprotis rankas bu-
čiuoti, kurį randame ir kituose mūsų
komitetuose. Šitą vergų įprotį išsi-
vežėme iš Lietuvos ir negalime juo
atsikratyti ir čionai, nežiūrint to,
kad rusų tarpe tai visai nėra prakti-
kuojama. Reikėtų, kad visi, kiek Cen-
tro įgaliotiniai (vistiek, kokio jie būtų
luomo), tiek ir kiti lietuvių komitetų
nariai imtų kovoti su šituo negeru
įpročiu, o ypač, kad patys jo nepa-
laikytų.

Be to, vietos gubernatorius yra
įsakęs, kad niekas be jo leidimo ne-

drįstų įvažiuoti N. Naugardan ir net
kelties iš vieno pavieto į kitą. Kas
to nepildo, nustoja „pajoko“. Žmo-
nes tas įstatymas labai varžo —
reiktų pakelti tas klausimas tam ti-
krojoje pabėgėlių taryboje.

KARAS.

Rusų šone. Kovelio apylinkėje
vokiečiai, gavę paspirties, pradėjo
pulti rusus prie Stochodo upės. Ru-
sai priešininko puolimą sulaukė, su-
mušė jo pirmąsias eiles ir žygiuoja
priekin. Bet kadangi priešininkas su-
traukė čia daug pajėgų, rusams žy-
giuoti sunku, ir eina jie labai iš len-
gvo. Abi pusi labai įnirtusiai mu-
šasi.

Panašūs mušiai ir Lucko apylin-
kėse.

Rusai turėjo didelių pasisėkimų
pietų Galicijoje. Rusai prisiartinio
prie Monesteržiško ir į vakarus nuo
Bučacho. Šis rusų žingsnis gresia Sta-
nislavovui ir net Galičiui.

Nuo Pripetės priešininkas bandė
pulti rusus keliose vietose, bet pasi-
sekimo neturėjo.

Visame pietų vakarų fronte ini-
cijatyva tebėra rusų rankose.

Kaukazo šone. Permainų nėra.

Prancūzų šone. Pabuvus truputį
tylai, prancūzų šone vėl sutrinko
smarkiau armotos. Vokiečiai, nesigai-
lėdami žmonių, puola prancūzus,
bet pasisekimo niekur neturi.

Prancūzai, puldami vokiečius tai
vienur, tai kitur užgriebia vokiečių
tranšėjų ir paima belaisvų. Ant de-
šiniojo Maaso kranto vokiečiai ke-
lias valandas smarkiai šaudė iš di-
džiųjų armotų prancūzų linijas, ties
Tijomono stiprumomis. Pašaudę puo-
lė, bet prancūzai kulkosvydžiais, pa-
darę ugnies sieną, neprisileido vo-
kiečių. Kai-kur buvo pasisekę vokie-
čiams išlaužti, bet prancūzai anč-
puoliu išmušė. Į prievakarį rankinė-
mis granatomis prancūzai puolė vo-
kiečius ir pasislinko toliau už Tijo-
mono.

Antrą kartą prancūzai rašo apie
rusus Prancūzuose. Šampanėje, į va-
karus nuo Oberivo, rusai durtuvais
išvaikė vokiečių būrius ir padarė
jiems nemažą nuostolių.

Somos apylinkėse prancūzų aero-
planai turėjo 33 mušius su vokiečių
aeroplanais. Prancūzai vieną vokie-
čių aeroplaną numušė ir 14 sugadino.

Anglų šone. Anglai atimtosiose iš
priešininko vietose susistiprino. Ties
Bazanten-le-Pti keliose vietose anglai
paėjęjo priekin.

Kitose fronto dalyse permainų
nėra.

Afrikoje anglų kariuomenė paėmė
Dodamą ir sasistiprino.

Italų šone. Visu šonu eina smar-
kus mušiai. Austrai puola italus, bet
pasisekimo neturi.

Astiko apylinkėse italai iš lengvo
slenka priekin.

Trovinijolo slėnyje austrai gavę
paspirties, tris kartus puolė italus,
bet buvo atmušti.

Paskutinės žinios.

Rusų šone. Smurgainių apylinkėje
vokiečiai puolė rusus, išleidę nuo-
dingųjų gazu. Rusai šautuvais ir kul-
kosvydžiais išvaikė vokiečius. Ties
Stochoda smarkus mušiai.

Kaukazo šone. Keliu į Karpūtą
rusai paėjęjo priekin.

Diarbekiro link rusai išmušė tur-
kus iš sustiprinimų ir paėmė belai-
svių 7 aficerius, 700 askerus ir 3
kulkosvydžius. Rusai žengia toliau.

Prancūzų šone. Maaso apylinkėse
prancūzai paėmė keletą vokiečių tran-
šėjų ir sustiprinimų. Paimta 600 be-
laisvių ir 10 kulkosvydžių. Į pietus
nuo Flerio prancūzai žymiai paėjęjo

Delei ūkio kursų Kostromoje.

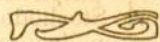
„Lietuvių Balso“ numeryje 49-me
matome, kad „žemės ūkio kursai“
Kostromoje jau įvyko ir nuo liepos
3 d. pradėta skaityti lekcijos. Fak-
tas labai malonus, ir patys ūkio
kursai, kaipo tokie, gali būti tiksliai
sveikinami. Darbas, be abejo, geisti-
nas, bet kyla abejonės, ar jis paseks
pastatytą tikslą, ir geri norai ir dar-
bai rusų specialistų, kurie skaito
lekcijas rusų kalba lietuviams pabė-
gėliams, ar tik nenueis niekais.

Kaip girdėjome, ves kursų vie-
tiniai Kostromos gubernijos agrono-
mai bei šiaip specialistai, kurie ma-
žą teturi supratimo apie ūkininkavi-
mo sanlygas Lietuvoje. Jie neturi ti-
kro numanymo apie mūsų dirvas,
klimatą, o tuo labiau, apie ekonon-
mines mūsų Tėvynės sąlygas. O šie
faktoriai yra labai svarbūs, nes nuo
jų pareina valstiečių ūkio ir vedamų
jų kursų kryptis. Dar labiau jiems
sunku bus gildyti visusvarbiausį
dabartinį klausimą — ūkio atstatymą
nuniokotoje Lietuvoje, nes čia reikia
žinoti ūkio išsivystymas, stovis prieš
karą, o iš šio, remiantis ekonominė-

priekini. Paimta 700 belaisvių. Viso paimta čia nuo liepos 19 d. 1100 belaisvių. Seržontas Šeno numušė du vokiečių aeroplanus. Iš viso jis numušė 8 vokiečių aeroplanus.

Anglų šone. Anglai Prancuzuose žengia priekini rytus nuo Pozjero. Anglų artilerija suardė 7 vokiečių armojų punktus ir 6 sandėlius karo dalykų.

Italų šone. Monte-Čimono augštuose italai austrų puolimą atmušė. Italų lakūnai šaudė austrų karo fabrikas.

Gerbiamoji Redakcija!

Veiverių mokytojų seminarija.

Gaunu labai daug klausimų apie Veiverių mokytojų seminariją. Be tiesioginių atsakymų, kuriuos teikiu, prašau Gerb. Redakciją suteikti visuomenei šių žinių:

1. Seminarija yra apsisistojusi vietelėje Velikiye Soročincy, Poltavos gub.
2. Egzaminai į pirmąjį kursą prasidės rugsėjo 1 d. Prašymai galima arba dabar siųsti arba atvažiavus įteikti.
3. Mokinių laikymu rūpinasi pati seminarija. Bet priims ir kandidatų tam tikrą skaičių. Jeigu Lietuvių Komitetas teiks padaryti savo bendrąjį, tuomet į seminariją pateks didesnis mokinių skaičius.
4. Stojimas kariuomenės šiais metais atidedamas vaikinams gimusiems 1898 m.
5. Kas negali pristatyti gimimo metrikų, tam užteks pašporto, ar kito panašaus paliudijimo.
6. Spauzdintų programų seminarija neturi. Iš kandidatų reikalaujama bent dviklasio mokyklų kurso. Bet didesniai konkursui esant, retai kada užtenka dviklasio programos.

Kun. P. Andziulis.

Pranešimai.

„Žiburio“ kalendoriaus 1916 m. yra likę dar neparduota 1000 egz. Jie sukrauti Petrapijje pas A. Dundzilą ir pavesti jam parduoti. Kas norėtų jų pirkti ir tuo paremti „Žiburio“ mokyklą, tesikreipia šiuo adresu: Petrograd, Саперный пер. № 9—9. A. Dundzilo.

„Žiburio“ pirmininkas

Kun. M. Gustaitis.

„Žiburio“ gimnazijos ir progimnazijos reikalais.

Nežiūrint sunkių ištremimo metų, Marijampolės „Žiburio“ mergaičių progimnazija jau antri metai, kaip virto gimnazija, o šių mokslo metų pradžioje Jaroslavlėje atidaroma nauja bendra „Žiburio“ progimnazija. Šių dviejų mokyklų svarbos nėra ko aiškinti, kadangi Marijampolės merg. buvusioji progimnazija, o dabar gimnazija — jau kelinti metai, kaip duoda tėvynei po būrelį sveikos, gerai išauklėtos jaunuomenės, tad aišku, kad naujoji bendroji progimnazija irgi žengs pramintu taku.

Kaip žinome, prieš karą lietuvių mokyklos buvo laikomos tautos sudėtomis lėšomis, bet kad tauta buvo namie, tai ir nesunku buvo galas su galu sudurti, gi dabar dėl lėšų mokyklų vedėjams tenka daug daugiau rūpesnio. Tuo tarpu mokslus einančioji jaunuomenė, kurios didžiulė našlačių, reikia glauditi po šviesos sparnų ir rūpintis, kad ne badėtų, reikia diegti jų sieloms mokslas, tas tautos gyvenimo vairs.

Dėlto „Žiburio“ mokyklų valdyba ieško lėšų paramos, kur tik gali, bi tik didesni mūsų tėvynainių skaičių išauklėjus. Tuo tikslu, kaip ir kitados, ir šiemis 1916 m. išleido „Žibu-

rio kalendorių“, kad jo pelnu padidinus savo biudžetą. Bet, kaip matome, iš kun. M. Gustaitis pranešimo šiame „L. B.“ №, lig šiolei dar kalendorius ne visas parduotas, o kadangi dabar kiekvienas grašis labai branginamas, tai geistina, kad gulys kalendoriujė kapitalas kuogreičiausiai išsivaduotų.

Kalendoriaus turinys labai įvairus, formatas didelis 159 pusl., kainą su nusiuntimu 45 kap., be nusiuntimo 40 kap.

Todel kas išsirašydams kalendorių — vieną ar kelis — atsiųs paskirtas kapeikas, tam tuojus bus nusiųstas kalendorius, gautieji pinigai skaitysis auka minėtosioms „Žiburio“ mokykloms ir bus paskelbta aukojusiųjų pavardės.

Petrapijė.

21/VII.

A. Dundzila,

Lietuvių Draugijos Centro Komiteto.

Lietuvių Centro Komitetas praneša visiems savo įgaliotiniams, Skyriams ir pabėgėliams, kad nuo š. m. rugpjūčio 1 d. laikraščiai dykai nebus siuntinėjami.

Centro Komitetas kreipiasi į savo įgaliotinius ir Skyrius ir prašo pranešti tai išanksto visiems laikraščių emėjams, kad norintieji turėti laikraštį, galėtų laiku užsisakyti savo lėšomis tinkamą sau laikraštį tiesiog iš jo administracijos.

Mokslus einančios jaunuomenės domel.

Į Voronežą dažnai atvažiuoja besimokančiosios jaunuomenės, ieškančios mokinių bendrabučiuose vietos. Kadangi moksleiviams laikyti yra skiriama dabar tam tikra apribota pašalpa, kas kartą vis mažinama, tai Komitetas, anksčiau nenuitaręs, negali šelpti nė vieno asmens. Tai gi, moksleiviai, neatsivežę su savimi tam tikro Komiteto leidimo gyventi bendrabučiuose, tenesitiekie juose rasią vietos.

Įgaliotaisi Centralinio Lietuvių Draugijos Komiteto

Džiekonas kun. Jul. Jasienskis.

Aukos.

„Žiburio“ mergaičių gimnazijai ir bendrai progimnazijai A. Dundzila už 10 egzempl. „Žiburio kalendoriaus“ 4 rub.

Redaktorius L. Noreika.

Leidėjas Martynas Yčas.

Juozas Balčikonis

iš Eriškių prašo atsilipti savo giminių kareivių: pusbrolio Kirdeikio iš Žudžių sod., Ramygalos par. ir svainio Beneduko Miknevičiaus iš Truskavos m., Panevėžio aps. Kas juos žino, labai prašau pranešti šiuo adresu: Voronež, M. Dvoryanskaja 21. Литовский Комитатъ

1624—s—3

Reikalingi darbininkai

Kreipties: V. Lesnerio dažymo fabriko, Lifliandijas g-vė № 6. (Užsirašinėti galima tikslai ligi 10 val. anksti).

1621—1

DOMININKAS MELNIKAS iš Veiverių kaimo, Marijampolės aps., Suvalkų gub., ieškau brolio Kazimiero Uscilos (Karoliaus sūn.) iš Balbieriškio par., Ziuronių kaimo, giminių ir pažįstamų. Petrograd, Тургеневский пр. № 6, кв. 21.

1683—0

Farmaceutai ir drogistai,

gyvenusieji ir žadantieji vėl apsigyventi po karo Lietuvoje, kreipkitės šiuo reikalu:

Аптекарю ГЕРДВИЛИСУ, ст. Глушково, Курской губ.

1134—1

JURGIS KAIRAITIS iš Kalveriškių kaimo, Klebiškio valsč., Suv. gub., ieškau žmonos, giminių ir pažįstamų. Невель, Витебск. губ. 102 желтз. раб. рота.

1661—1

Kareivis JUOZAS RUŠINSKIS iš Rudos kaimo, Gižų valsč., Suv. gub., ieškau savo žmonos Ketrinos, dukters Onos, sūnaus Bronislovo ir Juozo, giminių ir pažįstamų. Смоленскъ, 132 желтзнодорожная рабочая рота.

1659—3

Kareivis JERONIMAS ČEPONIS Kauno g., Ukmergės aps., Traškūnų valsč., Stokonių sod., ieškau savo žmonos Onos su dvejais vaikais, motinos ir pažįstamų. Гаганрогъ ул. Чехова 107, Юргелевичу.

1662—2

JUZEFA MISIŲNAITĖ, ieškau brolio Petro Misiūno iš Kauno gub., Šiaulių aps., ir kitų pažįstamų. Екатеринбург, Механический заводъ, цехъ № 1408

1663—2

ONA BUDŽINAUSKAITĖ, ieškau sesers Pranciškos Andruskaitės, giminių ir pažįstamų iš Šiaulių aps., Kuršėnų valsč. Екатеринбург, Ново-трубопрокатный заводъ, механический цехъ № 4464.

1664—2

JONAS DANIS, duosiu 5 rub. tam, kas praneš, kur yra žmona Ona iš Ušpelių par., Ukmergės aps., gyvenusi Tauragės par. (ji pirmiau sirgo), praėjusių metų birželio mėnesyje buvusi Dvinske. Минскъ, 8 головн. эвакуационный пунктъ, Ивану Данису.

1665—3

JURGIS SKUŠAS Suv. gub., Marijampolės aps., iš Kalveliškių sod., ieško savo žmonos Onos Skušienės. Ст. Ратомка, Минск. губ. Литовский Комитетъ.

1666—4

ANELE LADAVIČIUKĖ iš Naciagalos sod., Panevėžio aps., Kauno gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Тула, Грязевская ул. № 8.

1667—2

BARBORA JANAUŠKAITĖ iš Plungės m., Telšių aps., Kauno gub., ieškau tetos Butkevičienės ir brolio Petro. Тула, Мотыкинская ул. Литовский Комитетъ.

1668—8

STANISLOVAS DAGIS iš Pagervėlių, Biržų valsč., Kauno gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Ст. Сасово Моск.-Каз. ж. д., Больничная ул. д. Липкина. С. Лапкину.

1647—2

MONIKA BENESIENĖ Kauno gub., iš Čigiškių m., ieškau Adomo Kellero 60 m., Mataušo Damašausko 30 m. Самара, Предтеченская 46.

1644—1

Kareivis JONAS MAČIONAS, ieškau savo žmonos Onos iš Radviliškio kaimo, Krakinao valsč., Panevėžio aps. 138 Рабочая дружина (2-я Нѣманская), 4 рота. 3 взводъ, унт. офицеру Ивану Мачунасу.

1645—1

ANTANAS MANTVYDAS, gyvulių ūkdaris iš Vieksnių m., Šiaulių aps., Kauno gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Дѣйств. армія, 3-й понтонный бат., ветеринарному фельдшеру А. И. Монтвиду.

1646—1

JUOZAS PETRAUSKAS su šeima iš Išalino, Tirkelių dv., Kužių par. ir Barbora Juozapaitė iš Sauginių, ieško sesers Antosės, Dagio, giminių ir pažįstamų. Воронежъ Слобода придача, лавка Часовскаго. Петровскому.

1647—2

JUOZAS GUTAUSKAS Kauno gub., Anykščių valsč., Skiemonių par., Užonių sod., ieškau tėvo Jono, dėdės Antano, brolio Antano, giminių: Sakėnų Jono ir Karalinos iš Kalvelių sod., Debeikių par., ir pažįstamų. Kas juos žino, prašau pranešti: Петроградъ, Подольская ул. № 15, Ред. „Науjoji Lietuva“.

1680—2

SINKEVIČIUS, ieškau brolio Zigmo, sesers Levusės ir pažįstamų iš Vilniaus gub., Trakų aps., Gilūšių k., Semeliškio valsč., ir kareivio Juozapo Jekimavičiaus, kurs gyveno pirmiaus Kuršo gub., Порховъ, Псковской губ. Средняя ул., Литовский приютъ. К. Марилна.

1674—1

Kareivis VLADAS KANIŠAUSKAS iš Vilniaus gub., Švenčion. aps., Kukutiškio par., Šiaurės vien., ieškau tėvų ir pažįstamų. Петроградъ, за Нев. Заст. Александровский пр. 45, кв. 4.

1681—1

ELZBIETA BRESKIENĖ (o gal Breskaitė?) iš Kauno aps., Ukmergės aps., Skapiškio par., Slabados dvarelis, ieškau tėvų, giminių ir pažįstamų. Жлобинъ, Могил. губ., Костельный домъ, ксендзу, для Елисаветы Брескисъ.

1675—1

Kareivis JURGIS URLIKAS Pagirių par., Ukmergės aps., ieškau pažįstamų. Сычевка, Смол. губ. Госпиталь 252.

1676—1

Kareivis KLEOPAS DIRGINČIUS Kauno gub., Paurės parap., prašo atsilipti pažįstamų. Дѣйств. армія, 3-й Понтонный баталіонъ 1-ый полупаркъ.

1677—2

EMILIJA LAUŽEDYČIA iš Rokiškio vic. sėdžio, Zarasų aps., ieškau brolio, mairės ir tėvėlių, giminių ir pažįstamų. Петроградъ, за Невск. заст., Старо Прогонный пер. 13, кв. 6.

1678—1

ONA KARILIENĖ iš Marijampolės, ieškau tėvo Juozo Karelio, Antano Žemaičio ir pažįstamų. Петроградъ, Рижский пр. д. № 8, кв. 22.

1679—1

Kareivis KLEMENSAS PRIEGLAUSKIS, Kauno gub., Telšių aps., Žemaičių par., ieškau giminių ir pažįstamų. Новоросійскъ, 1-ый Лазаретъ. К. Пржіялковскому.

1672—1

FELICIJA SKUNSKYTĖ Kauno gub., Panevėžio m., ieškau tėvų, seserų bei pažįstamų. Новоросійскъ, Станица, Слѣпцовская ул. домъ Рязанцевой, кв. Батр.

1673—1

Juozas Ambrazas

iš Griškabūdžio, Suv. gub., ieško giminių ir pažįstamų. Adresas: Смоленскъ, Витебское шоссе № 132.

1623—2

ELENA KAČIENĖ iš Kužių m., Kauno gub., Šiaulių aps., ieškau dukters Elzbietos 13 metų. Тула, Лит. Комитетъ.

1588—3

ONA RAMANAUSKAITĖ iš Kauno gub., Panevėžio aps., Pumpėnų parap., Marjanavos (Paliukų) sod., ieškau tėvėlių, brolių ir pažįstamų. Гор. Оренбургъ, заводъ Пимонава, ящикъ № 25, Zubovичу для Романовской.

1589—2

MARIJONA ŠIPKAUSKIENĖ Vilniaus gub., Trakų aps., ieškau tėvo Petro Kerdoko ir sesers Mikasės iš Budy. Мстиславль, Мог. г. А. Придоткасу для Шипковской.

1590—1

JONAS ir POVILAS VEDERAI, ieškome savųjų giminių ir pažįstamų. Иванъ Ведеристъ, Поселокъ Юзовка, Новая Планы, 16 линия № 53, Екатеринбургской губ., Бахмутскаго уѣзда.

1586—2

DAMININKAS MAČIULIS Kauno gub., Šiaulių aps., Gruzdžių valsč., iš Dargių kaimo, ieškau sūnų Pranciškaus ir Stanislovo, brolio Juozo su žmona Katriona iš to pat kaimo, Uršulės ir Juozo Tuminių iš Joniškio, Stanislovo Ribickio, Juozepos Šverikytės ir kitų giminių bei pažįstamų. Почт. ст. Розановская, Внт. губ.

1587—1

MARCELĖ KAZLAUSKIENĖ iš Suv. gub., Kalvarijos aps., Alytaus valsč., ieško sūnaus Mykolo. Рязань, Ново-Александровская ул. М. Казловской.

1594—1

ANTANAS MASLAUSKAS iš Sitkūnų sod., Klovanių par., Kauno gub., ieškau giminių ir pažįstamų. Петроградъ, Чебарова пер. № 9, кв. 28.

1600—2

JONAS BRIEDIS iš Kauno gub., Radviliškio par., Nausėdžių kaimo, ieškau tėvų Vaitiekiaus ir Elzbietos Briedžių bei sesers Marijonos. Хут. Калачъ Донской, домъ Ивана Братунина, Ивану Бредису.

1607—1

